

рибка дѣду тихомъ отговаря :

„Иди съ Богомъ, дѣдо, не грижи се,
Ще имате ви ново корито.“

Па се враща дѣдо нашъ при баба.
Баба има ново вѣчь корито;
Но сърдита, нацупена баба,
Скарва му се, хваща да го руга :

„Старо харо, дѣрта безумийо, —
Туй ли свърши? — корито да земешъ!
Ще да искашъ, че туй ли намѣри?
Отъ корито каква ти облага? ---
Що ми ѣ сега туй корито путо?
Да се вращашъ, калоснико недѣний,
Та отъ рибка наша да ми искашъ!

Става дѣдо, на море отива,
А море се помжтило малко.
Дѣдо вика, злата рибка клика;
Иде рибка па си дѣда пита:
„Що е, дѣдо, и какво ти трѣба?“
Съ поклонъ дѣдо рибки отговаря:
„Ой, смили се, рибке златоперке,